

		Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu
		Szkoła Doktorska Nauk o Języku i Literaturze 
		Arcydzieła kina dokumentalnego – próby interpretacji
		dr Piotr Pławuszewski
Rodzaj zajęć	konwersatorium	
Język wykładowy	język polski	
Liczba godzin + forma zaliczenia	20 godzin / zaliczenie na ocenę	
Cel zajęć	• zdobycie przez doktorantów wiedzy na temat wybranych aspektów historii polskiego i zagranicznego kina dokumentalnego • zdobycie przez doktorantów umiejętności posługiwania się narzędziami analizy i interpretacji kina niefikcyjnego • zyskanie przez doktorantów świadomości wewnętrznego zróżnicowania konwencji dokumentalnej w kinie, z akcentem postawionym na arcydzielne realizacje filmowe w ramach tej konwencji	
Treści kształcenia	• Przedstawienie wybranych fragmentów historii polskiego i zagranicznego kina dokumentalnego, ze szczególnym wskazaniem na okresy, zjawiska i zagadnienia problemowe, które dotyczą dzieł omawianych na zajęciach. • Zapoznanie z różnymi (zależnymi głównie od momentu w historii kina) koncepcjami definiowania i problematyzowania filmowej konwencji dokumentalnej. • Przedstawienie podstawowych pojęć i kategorii, związanych z badaniem i krytycznym odbiorem kina dokumentalnego (tu m.in. realizm, inscenizacja, fakt, konwencja, gatunek, reportaż, bohater, autorstwo). • Przedstawienie dorobku oraz autorskiego profilu wybranych, wybitnych sylwetek twórczych (polskich i zagranicznych), związanych z konwencją kina dokumentalnego (tu m.in. K. Karabasz, M. Łoziński, M. Drygas, E. Morris, M. Apted, A. i D. Maysles). • Omówienie różnych koncepcji definiowania arcydzieła (z akcentem	

	na przestrzeń sztuki filmowej). • Dogłębna, wieloaspektowa analiza i interpretacja wybranych przykładów dzieł dokumentalnych (tu m.in.: <i>Mr Death</i> [reż. E. Morris, 1999], <i>Istnienie</i> [reż. M. Koszałka, 2007], <i>Tonia i jej dzieci</i> [reż. M. Łoziński, 2011], <i>Żeby nie bolało</i> [reż. M. Łoziński, 1998], <i>Hearts and Minds</i> [reż. P. Davis, 1974]; <i>Kronika jednego lata</i> [reż. J. Rouch, E. Morin, 1961]).
Wymagania wstępne	brak
Efekty uczenia się	
	Metody weryfikacji
W zakresie wiedzy: Osoba, która zrealizowała przedmiot, zna i rozumie: osiągnięcia światowej nauki w ramach dyscypliny, w której odbywa się kształcenie, a także paradygmaty i kierunki rozwoju tej dyscypliny, w sposób, który umożliwia twórcze i nowatorskie ich rozwinięcie oraz ich weryfikację w ramach podejmowanych projektów badawczych [E_W01]; w stopniu zaawansowanym metodologię badań właściwą dla dyscypliny nauki, w której odbywa się kształcenie, co pozwalana właściwy dobór teorii i narzędzi badawczych oraz efektywne ich zastosowanie i modyfikację w ramach własnych badań [E_W02]	Aktywność w zajęciowej dyskusji. Udział w konsultacjach i przygotowanie pracy pisemnej.
W zakresie umiejętności: Osoba, która zrealizowała przedmiot, potrafi: wykorzystywać wiedzę z różnych dyscyplin nauki do twórczego identyfikowania, formułowania i nowatorskiego rozwiązywania złożonych problemów badawczych lub wykonywania zaawansowanych zadań o charakterze badawczym. W szczególności potrafi: definiować cele i przedmiot badań naukowych, formułować hipotezy badawcze, rozwijać metody, techniki i narzędzia badawcze oraz twórczo i efektywnie je stosować, wyciągać wnioski na podstawie wyników badań naukowych [E_U01]; efektywnie pozyskiwać informacje związane z działalnością naukową, z różnych źródeł, również w językach obcych oraz dokonywać właściwej selekcji, krytycznej analizy oraz interpretacji tych informacji; ponadto potrafi dokonać oceny ich znaczenia dla rozwoju nauki [E_U02]; nawiązywać i realizować współpracę naukową w zespołach badawczych, również międzynarodowych [E_U07]; samodzielnie planować swój rozwój, zarówno w zakresie aktywności naukowej i akademickiej, jak i innych aktywności	Aktywność w zajęciowej dyskusji. Udział w konsultacjach i przygotowanie pracy pisemnej.

zawodowych oraz inspirować i stymulować rozwój innych osób [E_U08]	
W zakresie kompetencji społecznych: Osoba, która zrealizowała przedmiot, jest gotowa do: krytycznej oceny prac z zakresu dyscypliny naukowej, w ramach której prowadzone jest kształcenie oraz własnego wkładu w rozwój tej dyscypliny [E_K01]; wypełniania zobowiązań społecznych jako badacz; inicjowania działań na rzecz interesu publicznego, m.in. poprzez właściwe upowszechnianie w społeczeństwie osiągnięć nauki. Ponadto jest gotowa do podejmowania działań prowadzących do rozwoju obywatelskiego społeczeństwa opartego na wiedzy [E_K03]; myślenia i działania w sposób przedsiębiorczy, kreowania nowych idei i poszukiwania – we współdziałaniu z osobami reprezentującymi inne dyscypliny – innowacyjnych rozwiązań, a także do podejmowania wyzwań i ryzyka intelektualnego w sferze naukowej i publicznej oraz ponoszenia odpowiedzialności za skutki swoich decyzji [E_K04]; ciągłego podnoszenia kompetencji zawodowych i osobistego rozwoju, w szczególności poprzez śledzenie i analizowanie najnowszych osiągnięć związanych z reprezentowaną dyscypliną naukową [E_K05]	Aktywność w zajęciowej dyskusji. Udział w konsultacjach i przygotowanie pracy pisemnej.
Literatura (wybór)	• Cunningham M., <i>Errol Morris. Revealing Unexpected Realities</i>, [w:] ead., <i>The Art of the Documentary</i>, New Riders, Berkeley 2005. • Drygas M., <i>Analiza warsztatowa filmu dokumentalnego „Usłyszcie mój krzyk”</i>, „Images” 2015, nr 25. • Errol Morris. <i>Interviews</i>, red. L. Bloom, University Press of Mississippi, Jackson 2010 (fragmenty). • Liszka S., <i>Zrzucę ciało</i>, „Kwartalnik Filmowy” 2008, nr 62-63. • Łoziński M., <i>Scenariusz a realizacja w filmie dokumentalnym</i>, red. P. Pławuszcwski, [w:] <i>Teoria praktyki</i>, red. K. Mąka-Malatyńska, Wydawnictwo Biblioteki PWSFTviT, Łódź 2019. • Pławuszcwski P., <i>Marcel Łoziński – ostatecznie zwycięża rzeczywistość</i>, [w:] <i>Teoria praktyki</i>, red. K. Mąka-Malatyńska, Wydawnictwo Biblioteki PWSFTviT, Łódź 2019. • Pławuszcwski P., <i>Razem my tutaj. O filmie dokumentalnym „Bracia” Wojciecha Staronia</i>, „Kwartalnik Filmowy” 2020, nr 112. • Przyłipiak M., <i>Poetyka filmu dokumentalnego</i>, Wydawnictwo Uniwersytetu Gdańskiego, Gdańsk 2004 (fragmenty).

- | | |
|--|---|
| | <ul style="list-style-type: none">• <i>Żeby nie bolało. Z Marcelem Łozińskim rozmawia Katarzyna Jabłońska</i>, „Kwartalnik Filmowy” 2000, nr 29-30. |
|--|---|